GAZETA KRAKOWSKA

Nro. 92.

W Niedzielę Dnia 20. Listopada 1796.

ROZPORZĄDZENIE

My **Franciszek** Wtóry, z Bożey Łaski obrany Cesarz Rzymski, po wszystkie czasy Pomnożyciel Rzeszy, Król Niemiecki, Węgierski, Czeski, Gallicyi i Lodomeryi &c. Arcy-Xiąże Austryi, Xiąże Burgundyi i Lotharingii, Wielki Xiążę Toskański &c. &c.

Chcąc aby duchowny i kościelny maiątek przynależycie był utrzymany, i na właściwy swóy koniec obrocony, uznaliśmy za rzecz potrzebną, dla prowincyi naszey Galicyi zachodniey co do tego punktu następuiące ustanowić prawidła.

Nayprzód: Wszelkiemu w powszechności duchowieństwu, onegoż zgromadzeniom, i szczególnym osobom zakazuiemy przedaży wszelkiey, zamiany, awizacyi, i donacyi, słowem; wszelkiego zbywania iakiego duchownego, lub kościelnego maiątku pod iakimkolwiek bądź tytułem, i pozorem, nie uprosiwszy sobie, i nie otrzymawszy nato wprzód zezwolenia od rządu kraiowego.

Powtore: Zakaz ten rozściga się na grunta i ruchomości.

Na prowizye wyderkafowe (census reemptionales)

Na kapitały, co dawniey w tym kraiu przez duchowieństwo sposobem długu prostego lokowane są.

Na Kościelne, klasztorne, i domowe sprzęty kosztowne, i pretiosa.

Na rzeczy inwentarskie do każdey prebendy należące,

Na wszelkie mobilia, książki, i szczególne rzeczy inwentarzem spisane, ile te nie są własnością samego Beneficiata,

Na wszelkie podług przeznaczenia wiadome, lub niewiadome użytki, i dochody pod iakimkolwiek nazwiskiem zostaiące.

Potrzecie: Żaden kapitał u sądow ziemskich, i konsystorzow, tudzież protokołow mieyskich, i gruntowych na iakikolwiek fundusz duchowny poswięcony, lub do zgromadzenia iakiego duchownego należący, który u przerzeczonych instancyi, albo w protokołach iest zaprenotowanym, wypowiedzianym, ani iuż wypowiedziany podniesionym bydź nie może, bez okazania nato zezwolenia od naszego rządu kraiowego.

Po czwarte: Wszyscy obywatele kraiowi, których maiętności, grunta, domy, lub inne realności takowemi fundacyonalnemi, lub innemi iakiemikolwiek bądź duchownemi kapitałami obciążone są, nie powinni ani swoiemu, ani zagranicznemu duchowieństwu bez wyraźnego zezwolenia naszego rządu kraiowego takowych kapitałow wydawać; gdyż inaczey onęż, ieśliby ie zgromadzeniom duchownym, lub

szczególnym księżom, albo komu ... Gubernium wydali, do funduszu Religii powtórnie zapłacić będą obowiązanemi, i ... do opłacenia takowego bezwzględnie pociągnionemi zostaną.

Pod czym iednakże własny, czyli oyczysty maiątek duchowieństwa swieckiego rozumianym bydź nie ma.

Po piąte: Kazdy wierzyciel, który kapitał iaki duchownemu zgromadzeniu pożyczył, i takowy potym wypowiedział; pretensyę swą długu, okazawszy skrypt oryginalny, wprzódu naszego Fisku likwidować, a konwent potym te kapitały, które na opłacenie takowego długu obrócić chce, naszemu rządowi kraiowemu poprzedniczo, i specifice wymienić powinien.

Po szoste: Gdyby kto takowy duchowny kapitał iakimkolwiek sposobem przeciwko ninieyszemu naszemu zakazowi bezstosownego do przepisu nabył zezwolenia; ten nietylko względem odstąpienia takowego maiątku przez Fisk nasz zapozwanym, ale nadto karą do okoliczności stosowną ukaranym zostanie.

Tym zaś konwentom, i osobom duchownym, którzyby przedaży iakiey przeciwko niniеyszemu zakazowi dopuścili się, dochody ich aż do zupełnego nadgrodzenia tego, co iest sprzedano, pod sekwestr wzięte, i zgromadzenia takowe, i osoby ieszcze w szczególności ukarane bydź maią.

Po siodme: Kto kolwiek sprzedaną takim sposobem, albo ukrytą maiętność rzeczywistą, kapitał, sprzęty kosztowne, mobilia, lub inne intraty duchowne odkryie, i o nich doniesie; ten oprócz utrzymania iego imienia w sekrecie, z wartości szacunkowey takowey realności, z kapitału, lub summy pieniężney z sprzedanych sprzętow kosztownych wynikłey trzecią część w nadgrodę otrzymać ma; wyiąwszy samego Dzierżawcę, lub przełożonego nad duchowieństwem, którego oprócz tego iest obowiązkiem, o tym wszystkim doniesienie uczynić.

Dan w Stołecznym i rezydencyonalnym Mieście naszym Wiedniu dnia 21 września 1796. Panowania naszego piątego roku.

FRANCISZEK.

(L.S.)

Prokop Hrabia Lazancki, Krolestwa Czeskiego Nayw: &c A.A. Kanclerz.

Z Rozkazu Nayiaśnieyszego J.C.K. Mci
Podpisano, Leopold von Haan.

Z Wiednia d. 12. Listopada.

Trzydziesty trzeci nadzwyczayny dodatek do Nro: 91. Wiedeńskiey gazety.

Podług nadeszłego od F. Z. M. barona Alvinzy pod d. 4 t.m. z Bassano rapportu, pomaszerowało korpus armii d. 3 w nocy ku wspomnionemu mieyscu dla wypędzenia z tamtąd nieprzyiaciela; lecz nieprzyiaciel pościągał tey samey nocy wszystkie swoie forpoczty, Bassano i brzeg Brenty opuścił i do Vicenza się cofnął. Jenerał hrabia Hohenzollern wszedł bez przeszkody do Bassano, a jenerał Liptay stanął na lewem brzegu Brenty pod Fontanavia. — W Bassano niezastały iuż nasze woyska tylko 1 maiora, 1 kapitana i 5 żołnierzy, których w niewolą zabrały; co wysłana za nieprzyiacielem w pogoń kommenda mogła zabrać, nie było ieszcze przy odeyściu tego rapportu wiadomo. — Jenerał hrabia Mitrowski osadził iuż był d. 3 *Castel della Scalla*, i F. Z. M. Alvinzy miał nadzieię iż także i Primolano obeymie. — Tak dla dania woyskom po morduiącym marszu spoczynku, iako też, dla powzięcia wiadomości o rozpoczętych działaniach, F. M. L. Davidovich przeciwko Trientowi, umyślił F. Z. M. Alvinzy obrać sobie dobre położenie między Bassano i Vicenza, i z tamtąd podług okoliczności dalsze swe działania skutecznie kierować. — Chwali z resztą bardzo przyłożenie się jenerała hrabiego Hohenzollern, który przednią straż prowadził

lumną Brente przeszedł; ale szczególniey wychwala dobre i skuteczne rozporządzenie maiora Weirotter, które się wiele przyłożyły, iż nieprzyiaciel nieopierał się nad Brentą. — Wnet po przybyciu niniejszych doniesień, nadeszła także od F. M. L. Davidovich wiadomość, iż podług ułożonych wspólnie działań d. 4 do Trientu postąpił, i nieprzyiaciela bez znaczney straty z naszey strony ztamtąd wyparł. Nieprzyiaciel miał wewnątrz na wzgórkach pod Lavis bardzo korzystne położenie; z naszey strony przygotowano się do mocnego attaku i spodziewano się w tych gorzystych okolicach tęgiego odporu. — Jenerał baron Loudon dostąpił ieszcze d. 4 podług planu przepisanych mu punktów, zbliżył się do Trientu i zapalony od nieprzyiaciela most dosyć wcześnie osadził. Wielkie kolomny pod jenerałami Xciem Reuſs, hrabim Spork i Vukasowich, które trudne przeprawy przez góry miały i w kilku mieysoach musiały nieprzyiaciela odpierać, postąpiły także tak daleko, iż nieprzyiaciel widząc z obustron nadeszłe kolomny zaczął się mieszać; środkowa kolomna pod jenerałem Ocskay korzystaiąc z tego, potrafiła nieprzyiaciela wyprzyć z Trientu i iego okolic. — Główna siła korpusu Davidovich znaydowała się przy odeysciu tego rapportu pod Trient, a forpoczty były w Mutarello i w dolinie Valsuga pod Levigo. Brańców nieprzyiacielskich przyprowadzono iuż które sto; między temi było wielu officyerów. — Dokładnieyszy rapport zachowuie sobie F. M. L. Davidovich w krotce donieść, a tym czasem zachwala ogólnie roztropność jenerałów, sztabs i niższych officyerów, waleczność i odwagę całego woyska, któremu winien niniejsze korzyści.

Z Prezburga 11. *Listopada.*

Dnia 9 rozpoczęły się seſsye seymu Węgierskiego. W sali primicyalnego pałacu zgromadzili się magnaci, a w sali redutowey reszta deputowanych stanów krolestwa Węgierskiego. Gdy w zgromadzeniu stanów otwarł prezydent królewskiego stołu i należących do niego osób P. Jozef Nagy de Felsöbück, stosowną do przedmiotów mową seſsye, wysłano do stołu baronów państwa, deputacyą do powitania magnatów, co nawzaiem ze strony baronów przez wyznaczoną deputacyą nastąpiło. Potym przeczytano dyrektoryat do powitania J. C. Mci i imiona deputowanych, którzy są do zaproszenia J. C. Mci wyznaczeni, i iuż wczoray do Schloshof, gdzie J. C. M. d. 9 przybył wyiechali. Ten dyrektoryat posłano z całą iego instrukcyą do stołu baronów do potwierdzenia, na co stół baronów o wyznaczoney z łona swego deputacyi równie doniósł stanom. Po zakończonych seſsyach po godzinie, iuż 12 zostało *Veni sancte* z wielką uroczystością odprawione.

Z Włoch d. 26. *Października.*

Smierć Króla Sardyńskiego napełniła cały kray żalem, i wcale niespodzianie nastąpiła. Mieszkał w letnim zamku Moncalier, gdzie mu naylepiey powietrze służyło, i zdawał się dosyć bydź zdrowym; wydał dziś na iutro rozkazy do polowania, i wieczór niewiele iadł, gdy o godzinie 11 w nocy został paralizem naruszony, od którego na mieyscu został. Rodził się w r. 1726, miał zatym 70 lat i panował od r. 1773. Xżę Piemontu Karól Emanuel, który na iego mieyscu tron obiął, ma 45 lat, iest żonaty, ale bezdzietni. — Nadesłane iak się niedawno doniesło, od Angielskiego okrętu do senatu depesze, mieściły w sobie wiadomość, iż Angielskie woyska, które były d. 19 września wyspę Capraia opanowały, opuściły ią d. 15 października i puściły się na morze. Senat wysłał zaraz kommendanta Sanquinette, aby tę wyspę nazad dla rzeczypospolitey obiął.

Otwarty w Modenie kongreſs, zadecydowawszy na wieczne czasy złączenie w ieden kray Bononii, Ferrary, Modeny i Reggio, i obmyśliwszy potrzebne do utrzymania tego obronne srzodki, rozszedł się zaraz, ale ma się znowu d. 27 grudnia w Reggio zebrać. — Deputowani Bonońscy

powrócili d. 18 października nazad, i za ich przybyciem zaszczepiono z wielkiemi okrzykami drzewo wolności. Gdy niektóre osoby znaiąc skutki tego drzewa, niemogły dosyć ukryć swego nieukontentowania; gmin napadł na ich domy, popełnił wiele nieprzyzwoitości, rabunków i uciśnienia. W tym momencie nadiechał jenerał Buonaparte do Bononii, i zobaczył tę rozpustę. Wydał natychmiast odezwę do Bonońskiego ludu, i naganił mu mocno iego postępek. Municypalność to samo uczyniła, i kazała pierwszych dowodców zaaresztować. Z tey także przyczyny przyspieszył jenerał Buonaparte organizacyą gwardyi narodowey i miał w tey mierze kilka konferencyy z municypalnością. Jakoż dnia dziewietnastego zrana zaciągnęła iuż mieyska gwardya warty, a wieczor odiechał Buonaparte na Ferrarę do Werony, gdzie dnia 24 swoią główną kwaterę miał. — Konsul Francuzki obywatel Belleville oznaymił d. 20 w Liwornie, iż kapitan dopiero przybyłego Duńskiego okrętu, zapewnił go, że d 16 na wysokości Hierskich wysp widział 36 woiennych Hiszpańskich okrętów, które ku Tulonowi płynęły, i iego okręt był od nich trzesiony, ale zaraz uwolniony.— Papiezki pełnomocnik Galeppi, powrócił d. 15 października do Rzymu nazad; udał się zaraz do kardynała sekretarza stanu, a potym do Papieża, gdzie długą audyencyą miał. Odtąd słychać, iż po nadeszłych nowych instrukcyach kommissarzom Francuzkim, maią się negocyacye pokoiu nazad rozpocząć — Z tym wszystkim przygotowania do woyny czynią się wciąż z wielką gorącością. Gdy się naywięcey ze strony Bononii obawiano, przeznaczono korpus z 8000 ludzi do Romanii. Jego Swiętobliwość ogłosił z tey przyczyny d. 13 znacz- promocyą w woysku, a d. 14 i 15 wyszło z Rzymu pod kommendą podpułkownika Ancaiani 5 kompaniy piechoty, z oddziałem iazdy i artylleryi do Romanii. W drodze złączy się ieszcze z niemi wiele oddziałow z Ankony, Sinigaglia i innych miast.

Z Nicy d. 7. Października.

Kilka set Szwaycarow przybyło tu na Genuę morzem, którzy do Hiszpańskiego woyska są zawerbowani; 12 do 1300 spodziewamy ich się ieszcze lądem. Ponieważ Anglicy zabrali kilka takowych transportow na morzu, będą teraz lądem do Barcelony transportowani. — Francuzki korsarz przyprowadził tu Rakuzański okręt. Niemal o tym samem czasie, kazał dyrektoryat Rakuzańskiemu konsulowi (z Nicy rodem) oświadczyć, iż go nieuznaie więcey za Rakuzańskiego konsula, ponieważ się dopuścił niektorych nieroztropnych wyrazow i w przeietych listach okazał się sprzyiać Anglikom. Do ukończenia rzeczy będzie iednak pod opieką władz rzeczypospolitey.

Z *Konstatynopoln d. 30 Wrzesnia.*

Na żądanie Francuzkiego posła Verninac, umyśliła Porta trzymać zawsze swego posła przy dyrektoryacie w Paryżu. Bywszy dawniey posłem w Berlinie Aly effendy iest do tego mianowanym i w krotce się do Paryża uda. Nowy Francuzki poseł Aubert Dubayet, przybył d. 19 września do Tatar Bazardyck. Bassa Trawnicki wysłał na przeciwko niego honorową wartę z 300 ludzi aż na granicę i darował mu parę Arabskich koni. Za tym przykładem poszli wszyscy inni baszowie i rządcy.

Od niższey Elby d. 8. Listopada.

Podług wyznania iednego podrożnego, ktory d. 26 października wyiechał z Dunkierki, czyniono tam wzdłuż całego brzegu wielkie przygotowania do iakieyś sekretney wyprawy, do ktorey przeszło 100,000 woyska podkommendą jenerała Hoche miało bydź przeznaczonego. Jenerał Hoche miał głowną kwaterę w Orient. W samey Dunkierce znaydowało się iuż 15,000 woyska, z ktorych 6000 stało na łodziach szczególnieyszego budowania, opatrzonych na 24 dni żywnością do odpłynięnia pogotowiu.

DODATEK DO N. 92.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W Niedzielę Dnia 20. Listopada 1796.

Z Paryża d. 30. Października.

Oto iest traktat pokoiu między rzeczą pospolitą Francuzką i krolem Neapolitańskim zawarty.

Gdy rzeczpospolita Francuzka i J.K.M. oboyga Sycyliy rowną zagrzani chęcią, do zaprowadzenia na mieysce nieoddzielnego od woyny ucisku, błogosławieństw pokoiu; wyznaczyli więc, to iest: dyrektoryat imieniem rzeczypospolitey, obywatela Karola de la Croix, ministra zagranicznych związkow, a J. K. M. oboyga Sycyliy Xcia Belmonte Pignatelli, swego szambelana i nadzwyczaynego posła i pełnomocnego ministra przy J. K. M. Katolickiey, do negocyowania w iego imieniu i do zawarcia służących do przywrocenia dobrego porozumienia i przyiaźni między obiema mocarstwami warunkow, ktorzy po zamianie swych pełnomocnictw, ugodzili się na następuiace warunki: Art. 1. Ma bydź pokoy i przyiaźń między rzeczą pospolitą Francuzką i J. K. M. oboyga Sycyliy, i stosownie do tego, od dnia zamiany ratyfikacyy ninieyszego traktatu, maią wszystkie nieprzyiacielskie kroki zupełnie ustać. Tym czasem zaś, aż dotąd maią bydź wszystkie punkta, ułożone w zawieszeniu broni d. 5 czerwca 1796, w całey swey sile i skutku zachowane. Art. 2. Wszyskie zaszłe dawniey akta, obowiązki lub ugody, z iedney lub drugiey strony, które się ninieyszemu traktatowi przeciwią, odwołuią się i za niebyłe ogłaszaią. Podczas teraznieyszey woyny niema żadne z obydwoch kontraktuiących mocarstw, nieprzyiacielowi drugiego, dostawiać żadney pomocy, w woysku, okrętach broni, woiennych potrzebach, żywności lub pieniędzach, pod iakimkolwiek bądź imieniem i pozorem. Art. 3. J. K. M. Sycyliyska ma nayścisleyszą neutralność względem wszystkich woiuiących mocarstw zachować. Obowięzuie się więc iż stosownie do układu tey neutralności, niepozwoli woiennym okrętom dopiero wspomnionych mocarstw, gdyby ich liczba więcey iak 4 przenosiła żadnego przystępu do swoich portow. Wszystkie tak nazwane kontrabandy, maią im bydź zabronione do sprzedania. Art. 4 Dla Francuzkich kupieckich okrętow chociażby ich naywiększa liczba była i dla wszystkich woiennych byleby powyższey liczby nie przechodziły, ma bydź w wszystkich korytach i portach obydwoch Sycyliy, dla każdey osoby wszelka opieka i bezpieczeństwo zaręczone. Art. 5. i 6. Sekwestr, który był w ciągu woyny na towary, intraty &c. obustronnych poddanych włożony, ma bydź zniesiony i te osoby do wykonania wszystkich im służących praw obywatelstwa przypuszczone. Obustroni woienni brancy, będą w przeciągu

miesiąca po ratyfikacyi tego traktatu zamienieni. Ar. 7. Na dowod swey przyiaźni dla rzeczypospolitey Francuzkiey i dla okazania swey szczerey chęci do utrzymania naydokładnieyszey zgody pomiędzy obiema mocarstwami, zezwala Król oboyga Sycyliy na uwolnienie wszystkich Francuzkich obywateli, którzy w iego kraiach za politeczne swe mniemania względem rewolucyi Francuzkiey zostali aresztowani. Wszystkie skonfiskowane dobra i własność ma im bydź powrocona Art. 8. Z tych samych w powyższym artykule względow, obowięzuie się Kròl oboyga Sycyliy, kazać nayścisleysze poszukiwania uczynić dla wysledzenia podług kraiowych przepisow, te osoby, które w roku 1795 ostatniemu posłowi rzeczypospolitey papiery wykradły, i oddać ich ostrości ustaw. Art. 9. Ambasadorowie czyli ministrowie, obydwoch kontraktuiących mocarstw, maią w każdego kraiu używać tego samego pierwszeństwa i prerogatyw iak przed woyną wyiąwszy to co się familii związku dotyczyło. Art. 10 Francuzcy obywatele i wszystkie osoby nalezące do domu ministra Francuzkiego, konsula &c. maią w kraiach Kròla oboyga Sycyliy, tey samey wolności wyznania używać, iakiey tam osoby niekatolickich narodow i którym naywięcey w tym punkcie pobłażać zwykli, doznaią. Art. 11. Ma bydź niebawnie między obiema mocarstwami handlowy traktat na zasadach wspolnego pożytku, i na takich zasadach negocyowany i zawarty, któreby Francuzom rowne z przyiacielskiemi narodami pożytki w obywoch Sycyliach zapewniały. Aż do zawarcia takowego traktatu, maią bydź związki handlowe i konsularne, tak iak były przed woyną nazad przywrocone. Art. 12. Stosownie do 6 artykułu zawartego d. 16 maia 1795 roku w Hadze traktatu, ma bydź rowny pokoy, przyiaźń i dobre porozumienie, przez ninieyszy traktat między rzecząpospolitą Francuzką i J. K. M. Oboyga Sycyliy zawarty, i między J. K. M. oboyga Sycyliy i rzecząpospolitą Batawską. Art. 13 Ninieyszy traktat ma bydź w 40 dni po podpisaniu ratyfikowany. Działo-się w Paryżu d. 19 Wandemier (10 Października 1796.)

Podpisano *Karol de la Croix*
Xżę Belmonte Pignatelli.

Louvet przywodzi w swoim wczorayszym dzienniku: Lord Malmesbury ma na 5 mill: kotowych pieniedzy u tuteyszych gupców otwarty kredyt; nawet i niektórzy dziennikarze dostali od niego znaczne summy. Inne dzienniki zbiaią to ostatnie. — Do Hiszpańskiey flotty admirała Langara, przybyła iuz i Hiszpańska eskadra z Kartagena — Wczoray wieczór wydała kommissya woyskowa wyrok na ostatnich 19 o spisek przeciwko Grenell oskarżonych. Żaden z nich nie iest na śmierć skazany; kilku na wyprowadzenie i na więzienie, a reszta uwolniona. — Poczta z Paryża do Lyonu, została niedaleko ostatniego miasta od zboyców zatrzymana i ze wszystkich pieniędzy obrana: znaydowało się tam 2 baryłki złota i srebra, które rząd do Lyonu posyłał. — Król Hiszpański odwołał swego posła z Rzymu. — Dyrektoryat przekładał na nowo radzie 500 niekarność armii Sambry i Mozy, i doniosł o rozpuście, która się po części i przy armii Renu i Mozeli przytrafiła. Rada 500 zamieniła się w tey materyi w sekretny wydział.

Z Besanson i innych miast wysłano woyska na wozach do Strazburga i do tamteyszych okolic Renu. — Wydawca dziennika *l'Eclair* został dla przeciwnych w nim wyrazów aresztowanym. — Deputowany Gossuin użalał się przedwczorem w radzie 500, iż w etacie wydatków ogłaszaią publicznie liczbę naszych woysk &c. i że przez to objaśniaią naszych nieprzyiaciòł. Żądał aby podobne etaty nie były na potym bez wyraźnego zezwolenia obydwóch rad drukowane. Kazano o tym uczynić rapport. — Rozdawanie $\frac{3}{4}$ funta chleba tuteyszym ubogim dozywotnikom, ustało iuz, ponieważ im czwartą część ich intraty gotowemi pieniedzmi płacą. — Złodzieystwo iest tu teraz bardzo gęste; niemal co dzień stoi po 12 - 15 osob za złodziestwo u prengierza na placu Grew. — Słychać iż Porta będzie miała odtąd zawsze swego

posła w Paryżu, i ma iuż bydź Aly effendy, bywszy poseł w Berlinie do tego przeznaczony. Aly effendy był iuż iak wiadomo dawno do Paryża przeznaczony.— Defermond podał w tych dniach radzie 500 wartość znay luiących się ieszcze we Francyi Angielskich towarów, które od naszych korsarzy i woiennych okrętów zabrane zostały i teraz do neutralnych kraiów do sprzedania wyprowadzone, na 50 millionów. Pierwsze podanie do 14 millionów było mylne.— Stoiące w południowym Tyrolu nasze woyska, wszędzie się mocno oszańcowały, i podczas teraźnieyszego tam winobrania, wiele wina zebrały.— Nasze woienne okręty zabrały 9 bogato ładownych Brazylijskich okrętów, które były do Opporto przeznaczone.— W tych dniach zdarzył się tu smutny przypadek. Młoda dziewczyna, którey uymuiąca piękność, przez powab rozumu ieszcze bardziey pociągała do siebie, napodkała młodego człowieka w pałacu królewskim i udała się do niego. Naturalna czerwoność, która iey policzki rumieniła i łzy, które się z iey oczu toczyły, zdawały się temu młodzieńcowi okazywać, który bardzo był bogaty, iż ta piękna dziewczyna bardziey się z biedy iak z rozpusty do niego udałe. Chwycił ią za rękę; ona zadrzała; wmawiał w nią męztwo i pytał iey się o iey mieszkanie. Odpowiedziała mu, iż niema mieszkania, iż gdzie iest tam iest cała: Proponował iey u siebie mieszkanie; zbraniała się z początku; ale nakoniec zezwoliła. Młodzieniec trzymał ia 3 dni u siebie, znaydował ią co raz pięknieyszą, i miał myśl oświadczyć iey swoią miłość ożenienia się z nią. W nocy na 4 dzień dostała wielkiey kolki, albo raczey ią zmyśliła, młodzieniec pobiegł na iey krzyk na ratunek. W tym momencie został puginałami pszeszyty. Na krzyk okrutny, który ieszcze wydał, zbiegli się sąsiedzi, i znaleźli iego dom od złodziei wypróżniony. Młoda owa dziewczyna, ta okropna syrena, uciekła także, i udała się do iedney obcey damy, którą równie swą pięknością i wystawieniem swey biedy do litości pobudziła. Aresztowano ią nakoniec i wyznała w inkwizycyach, iż wprowadziła w dom owego młodzieńca, który na rany umarł 4 rabusiów na okradzenie go.

Urzędowne pismo pod d. 6 briumer (27 października,) mówi względem negocyacyi pokoiu w tym sposobie: " Bezwątpienia przyiął zapewne każdy z ukontentowaniem otwartość rządu Francuzkiego, z którą ogłosił należące do negocyacyi pokoiu z lordem Malmesbury papiery. Dyrektoryat stawia się przez to prawdziwie iako narodowy negocyator; oddaie powierzoną w swe ręce samemu narodowi wielkość i odpowiada iego zaufaniu; okazuie razem, iż nieoddala pokoiu, ale też niema ochoty zawrzeć niedorzecznego pokoiu. dla tego łączą się wszystkie, różniące się dotąd w rozmaytych zdaniach do iednostaynego życzenia partye, aby utrzymać powagę rzeczypospolitey przeciwko temu mocarstwu, którego plan zawsze do tego dążył, aby z niszczyć Francyą ze wszystkiemi Francuzami, i które starało się iak naywięcey nieprzyiaciół przeciwko niey zrobić. Z ukontentowaniem widziemy iż się w tey mierze z rządem łączą, i ten okazuie im przez swoią otwartość, iż w podobnych negocyacyach niebędzie interess rzeczypospolitey zapomniany, lub osobistym pożytkom poświęcony &c.— Brestska flotta maiąca około 25 woiennych okrętów, wyszła przed kilką dniami na morze; ma się z flottą z Vlissingen złączyć. Mówią ieszcze zawsze iż zamiar tey wyprawy do wylądowania do Irlandyi dąży, którą jenerał Hoche ma kommenderować. Jenerał Scherer ma także do niey należeć. — Jedno z tuteyszych pism, przywodzi następuiący kawałek. Kanonik Buonaparte, stryy jenerała, upraszał ostatniego, aby użył swey powagi u Papieża na wyrobienie kanonizacyi dla iednego świętobliwie w Toskanii zmarłego ich krewnego. Jenerał rośmiał się na tę osobliwszą prożbę. Familia Buonapartów pochodzi z Toskańskiego.

Z Sztokolmu d. 28. Października.

Xżę regent wydał tkliwy okolnik do wszystkich zagranicą będących posłów, w

którym oznaymuiąc im, iż król odbiera od d. 1 listopada sam rządy, żegna się z niemi i dziekuie im za okazaną wierność oyczyźnie. — Pruski minister P. Tarrach będzie miał w tych dniach wstępną audyencyą. Minister hrabia Berrensdorf powrocił w tych dniach z Petersburga.

Z Londynu d. 28 Października.

List następny dostatecznie nas przekonywa, że Hiszpania woynę nam wypowiedziała.

Z Gibraltaru d. 4. Października.

Admirał Mann w tym momencie z eskadrą swoią płynąc od Korsyki, tu do portu zawinął. Z zalem przychodzi mu donieść, że 14 Hiszpańskich liniowych okrętów przez trzy dni za naszą eskadrą uganiało się. Cała nieprzyiacielska flotta niemogła wprawdzie do naszey zbliżyć się, te zaś okręty co się naybardziey przysunęły, niechciały przyiąć bitwy, którą z niemi admirał Mann chciał stoczyć. Zabrali nam iednak Hiszpani przed dwoma dniami iednego luggra, a wczoray okręt transportowy z bagażami setnego regimento i 50 choremi. — Oprócz listu tego, mamy ieszcze inne wiadomości, iż woienna Hiszpańska flotta w Kartagenie 9. liniowomi okrętami ma bydź wzmocnioną, a potym zamiarem iey będzie złączyć się z flottą Tulońską, którą dotychczas admirał Jarvis w blokadzie trzymał. Gibraltar z strony lądu iest iuż od Hiszpanów obleżony. — Stosownie do rapportu złożonego od ministra woyny w parlamencie armia nasza na rok przyszły wynosić ma 195,674 ludzi, a iey utrzymywanie 5,190,751 f. szt: (207,630,040 zł: pol:) kosztować będzie. Okret nasz woienny Malabar od 54 armat rozbił się, ludzi iednak szczęśliwie uratowano. — P. Wyndham złożył swóy urząd Ministra woiennego. — Lord Howe ma z mocną flottą popłynąc na morze śrzodziemne i posiłki do Gibraltaru wziąść z sobą. — Od lorda Malmesbury dwóch iuż kuryerów z Paryża przybyło. — Z Lizbony donoszą, iż tam doszła wiadomość, że 70,000 Hiszpanów do tego miasta zmierzało, od morza także flotta Hiszpańska ma woysko to wspierać. Postrach tam nadzwyczayny panował, wytaczano armaty i uzbraiano mieszkańców, a admirał Angielski Vandeput, czyni przygotowania do uwiezienia z Lizbony wszystkich składow kupieckich.

Z Londynu d. 1. Listopada.

Wczoray przybył tu posłaniec stanu Sylwester z Paryża od lorda Malmesbury, z odpowiedzią Francuzkiégo dyrektoryatu, na podaną od niego note ministrowi zagranicznych związkow Karolowi de la Croix. Tę odpowiedz kommunikowano natychmiast wszystkim zagranicznym ministrom. Negocyacye zawieszono tym czasowo, ponieważ dopiero musi bydź rezolwowane, czy lord Malmesbyry tylko dla samey Anglii czy dla wszystkich alliantow bedzie negocyował, do czego w ostatnim ražie będzie musiał bydź instrukcyami opatrzony, ieżeli sami niewysla deputowanych do Paryża. Wczoray popołudniu była z przyczyny depeszow lorda Malmesbury wielka rada, i wyprawiono zaraz kuryera do Wiednia. Posłaniec stanu Wiffins, pobiegł iuż z depeszami do lorda Malmesbury do Paryża. — Areszt trwa iednak ieszcze zawsze na wszykie Angielskie okręty we Francyi i zwyłączeniem towarow. — Opuszczenie Korsyki potwierdziło się iuż. Rząd nasz oddał ią dawno do obrony wice królowi P. Elliot samemu. Garnizon Korsyki odpłynął na okrętach, częścią do zmocnienia Porto Ferraro i wyspy Capraia, częścią do Gibraltaru. — Listy z Dower donoszą iż w tym porcie włożono na wszystkie okręty areszt. — Tuteysze pisma mowią o wielkich uzbroieniach, które na Francuzkich brzegach od Dunkierki, aż do Orientu do wylądowania do Anglii lub do Jrlandyi czynią. Mowią iż jenerał Hoche będzie w tey wyprawie 100,000 ludzi kommenderował, których iuż większa częśc na okręty w siadła.